

שלדנו המדעי של ד"ר מרג בענין כתביו, חדשים" של כתבים המלח שהיה דימה למצואו אינו גושל לדיון מופתי, או ליתר דיוק: לא צריך היה לשמש גושל אף מ"מ ב"ל, אלא המפכ"ל שהוא עצמו ביקש לתת לגילוייו. אך מכיוון שביקש לתת מופתי, ולא התקטן בהוצאת מיוחדת שמוקדאה בקרית האוניברסיטה עד בעצם ימי התקפת האקדמיאטי, וק"ל לסמיכת עתונאים, ולא התקטן בסמיכת עתונאים ישראלים והופקו עתונאי חרלי, נעשה ענין מדעי מובהק לענין ציבורי ברצונו ושלא לסובתו, אלא נאמר דברים אחרים בספר זה, כי אימרו לא חיללה ב"ל לזרות מלח על צד עיני, כי אם כדי ללמוד קצת עליו ויותר מזה, כדי להשקיע כמה זמ"ר וז"ל (שהיה יד מרג בשל לאשר לא שעה "האחרות" דשמוע"ל). באוני הציבור הרחב בנוגע לכל אותו ענין הקרוי מגילות ים המלח.

באני הציבור הרחב, מכובד, ולא חילתי באוני החוקרים, כי לבנב אף באני בחוקת ציבור ובחוקת הדיונים, לא חוקר ולא כי חוקר כי אם לזעם מגילות, כפי שהחוקרים אלה משלים אף תן ואמכאכיה אותן. ושמעתי עד מנסה לע"ץ מ"ל לעומת וליעל. אך הציבור הרחב שסוק יותר מנינו וזמ"ר ואין סיפק בידו אף לך ר' בכולם כאשר קילטם, איני למעט אצטת משנה בדיעותי.

★

בראש וראשונה החובה להקטין קצת את ממדי "החורבן" שארע לו לחורש הדין, ד"ר מרג, שיחל לאשפי כת שמשנת 1916 לפי חורבן ב"ל, ויש זכרים שנכתבו קרוב לאלף שנה אחרי חורבן, וסביר היה למצוא בדמות אלה הנזכרת בכמה, כי את ימי החלף (חוקר) חוקים ומנסה ממנה התבטח את ופסן שהנחמה להורקטום, וזאת התברר שאין זה אלא איזה חלק מצרי שמהמה הדין. בעיני הדין קיט שטח אשר כותב לעולה להיראות באמת כפרסופולטיאטי — לא ידע! ש"ל! אם פילתא וואס רחל! — אם לא ידע! ש"ל! שבמער שאר כת הסעויות הן בסיחות וק פ"ר ס"מ וז"ל: וזהו ש"ל ש"ל רבית מאד קיים היה חילף הדין, כי ספר מקראי קדום, התחור חוקרים עליו חזר, וזהו ש"ל לפעמים באלף שנה, הנה חזר בני כית הספר והוא חלמד כיתה זו בבית יסודי, שמעך דרעין מקופות הקרית, ומספר שהמורה הוריקטם, שאין שום יסוד להן שיש משנה רבית ב"ל וזו שורת אלה בלבד בכל ספר התורה. ואינו מברר על התבטח המדורח הדין, ואינו ללמד כי מקרא לעליהם בעל ב"ל, אך בבחינת האורח בו השפעה ההודעה המדעית ראויה להשתמש ב"ל, והיא שאינה חוקרת בענין מה ואי שמע את הדברים בתורן כזה מפי

ההודעה נוספת להקטנת ה"אסוק". אין להענין שהאחרות של ספר ה"אחרות" נעשה חסד שחלח לאי מצד הכריזה הפ"ר ופ"ר. אורכא בהודעתם התבטח התבטח למעט את הפשטות הענות ובזאת את הפשט סות דבר הכעלון, ואולם יש שיהיה שחלח לתענין, אך לא קשר לעד הא"ש שבי כעלון, כי אם לעצם ההשפעה של הענות הלא הוא פרופסור של מלמד צ"ס ל"ל. זה חמש עשר שנה שמוע"ל מנדולי החוקרים של ימי בית שני התלמוד, פרופסור בדרוסט קיט ועומד של כת העת המדעית צוואה חוקרית ורור, וכן בבחינת הדין ב"ק ר' לביב לא אותו ענין של כת הש"ל. לה עקשנות עד כדי השקעה הוא טען שכל התבטח הוא אינם אלא מהמ"מ וז"ל 10, מהמ"מ א"ל ה"א"ל, וזה עומד וסותר כמנוחבת את כל ההשקעות על החרות

אזהרות ככתתיות ומו"ר

מאת **ד"ר ישראל אלדד**

שלדעו של ד"ר מרג' השם איסיים שרשו באסיא ופירשו דרפאם. גילוי חדש. וזאת שריר מרג לא התימר לנלות דבר זה, אך התבטח הבור ששקעו לא שסע על כך קשק על עוד מציאה. ואם התבטח שסע על אימאוס מקריטו במקום א"ל ב"ל הדין, ידוע לרבים ורק לאותו כתב מספר אינו ידוע, והוא גם מספר על חירא מוטא, כשם היינו לרופאם, ולא במלח אחת מכובד, כי אם שתיים ובלועזית. ואין אלא אלא דוגמאות מעט לך, מה קורה כשמיביא ענייני פרד מ"ל הדיניות לשם פרסום כהלי. אבל ד"ר א"ל. לא יזיק אם לענונים ומעורבותם אי קידורו שלחון לסיבות בענייני פרד גם ידוע ויחיד לא רק ידוע מרג.

★

אשר הודעה דעת הקהל הרחבה הישראל סביב לעניינים במערת ב"רובאכא הישראל לכן הצדקה מלאה מבחינת רבות ראשית הענין כולו היה בנדר חודש, והחודשים זה היו חודשים של ממש, אשר ספתי עניינים, כענין "שגילוי" של ד"ר מרג. גם אלאמל כענין זה, מה ששקעו לעיל על לשוני של מלפסן וזכור, כי בחיות זו, אצל אין ספק שניתן בידו נשק חריף לסינון: הנה, כיצד הדברים מעטים. שכן, אז מה רע? וזי נזכר מן שם כל שול שישפנת את כל הסחומות שבשאר המפר' לוח?

ובאשר עניני חוקר, לא אכנס ראשי ב"ל הדין אלא, אם כי קורא ושופט מן זהו, לא גרוא ידע מה ניקופים של ציטלות כמסכנע. ונראה שהבחינתם של "הסידר" בהם הם כבדו ששקל עד כדי הכרעה של חזאי לטובת קיומה של כת זו.

על כן: לאחר שהעמיד את ד"ר מרג על ש"ל, והוא כיאות לאיש מדע דרעין, התקשקש ונסו והודה בטעותו, לא נותר עוד אלא להעמיד על ש"ג"א"ה, והוא ביצירת אותו מחל לע"י הגילוי ומעבר לכל שהודעה זו אינו היו הדברים נכונים. וההודעות וז"ל כי להעיד על להירות זו, לכבדו דברים של מדע מיוחד לדעת המוני עם כבצירות חזיתו בדרם סיבות הנוצריאט מוטו. ה"בית נא"י הדין ללא חוקר חופש מאיגה, שלמסיבות ענין אלא נשלות על מ"ר כתבים צעירים, המכונים "ל מ"י סנסאציות, ולא דוקא: מרג מדיחיתות חזות אף יותר, שיכינו כתב מרגי בעלם מה מרבים לנחב על כך באשר מוצני

הכתבים הם אובייקט מרכזי לסקרנות תיירים ומבקר הכת המסתה הזאת מעניינים את התיירים וההם ששם אנשי רוח, יותר מכמה העם היהודי התי.

כי אולי לדעתם של החוקרים שאינם בקי אצל בנדר ב"ל המורכב באותה הכריתו בסוף ימי בית שני, אשר ספק אם מספר בריה עלה על אלפים אתרים, אשר "פרשה" לא רק מהדין ומחיי המסתה לחיי קומתה של המסתה המוסר ועל מוסר השתרה החרת על כולל המסתה, מרג וז"ל מוסרת בסינים ובכריתות ככדים של הכ"ר ות מבחני-הכריתות וכן יתרוק ל כ"ה ש"ל ר"ם לא החרות החרת, לא רק ש"ל ואנדר קית הקרובה כנראה יותר אל תרבות הגויים, כי אם גם לא זו פ"ר ש"ל וז"ל שהספה לה יות יחרות חיתו ולגטימיות ואשר על ורמת נעת ההיסטוריה שלנו בעיקרה. הניחוחות הית לא רק מהדג האוניברסיטאי בלבד, על ידי הדין ציאה למדבר החיים והשקפות, כי אם אף בידי דות של חוקרים דחית והשקפת חיים.

היה היו ורשמי ביהדות, הוא לא היה בכל ח"ש-השקפות ואפשרויות לזיוות מבימות שונות לא חזויות בהן ורובן דעין באויות בהן אף זה היהות ה"צדוקים לא כתה, באשר לא הכ"ר הליחית כתה, המתנתקת מפרק האומה כאשר עשהה הקראות: והראשונים נעשו כל מה החר"י וז"ל, אם על המבטבט של התחללות סביבה ועל ידו, אפשר למצוא שאינא רעיון נות של כת זה החרות כענין רעיון הגזירה הקדומה, ואף אף הגזירה חיים של מרישות קיצר ית, לא היו לגנריו אלא חילדות, אם כי תחדי בביר דרביה, אולם אית מוצא שכת זו וס"ל ב"ל ע"צמה לוח שנה ע"ש השמש במקום ע"ש (חור), והוגנת מורעים בנסים אד ר"ם, הרי זה אחד הסמנים הראשונים להפרשה מגורם של עקבות אותן מרישות רעיונית או מרי שורות.

כת זו מה, לא המשיך ביהדות מעטים אולי מצאו רעיון לגזרות — ועוד נשוב לענין זה — מעטים חזרו לחק הפרושים, אף ייתכן אולי הבין לשרות הקואים, ואיני חושש שהדין אף עד צבאות ב"רובאכא מבחינת זה, לא הכת הממלכית הבלתי-מימסרת ביהדות זו, מלמחית בה מרג בני חוש"ר, זה ספר למבטבט צבאי ולטאקטיקה צבאית ומשטח חזותי למחמה, צירוף של ריאליזם ומיסטיקה, מלמחית בכות על אוביי"ש

מכתתיות ומו"ר

ראל עד כולתם, ולא לשוא מכובד, עסק ידיו בספר זה יותר מכל ספיר הכת, ואם אין אמר ב"לתי-מסכב, הרי זה בגלל ההרגל לראות כי מרג בין חיי לוחמים ולמחמה ובין חיי פרישה ר' שרה ורומית קצינות ומיסתיות. בין הכ ובין הכ כתב כ"ל נתקיים ולא השאירה עקבות ביהדות ולא היינו יודעים עליה אלא המציאה הארכיאולוגית, אלא שלא היינו מספרים ח"ס הרבה מהמחמה הכוללת והעיקרית של ההיסטוריה היהודית, ואין ספק על אבדן כת "הישר" א, ספר מלחמות ה"י", או על אבדן כת "ש"ל צדוקיים", שדוא לא מעשים היו, יש להצטער יותר.

וכל מה שידוע לנו אף על האסיים, שקי רוב אולי שכת ים המלח היהת אחת מכללי הכת, כדור שהיה זה מעיט קציני כפרושה ה"י חית והתברחת ואשר ה"י ה"י וה"י וה"י חית יצאה קצינותיה, ומשום כך שהיה שה"י שורית, שום כת מבחביתם לא נתקשד בע"כ, שום המלח אצלם לא הפכה להיות לא הכת בעלם, ואין צורך לאמר שכל ציפיותם ה"י שחיותו נלמדו, וייתכן שששום כך אז מרג איש מאשכ הית ספרים מלמחות הדי חרות שמחל העם ממר הקואים עד מרג ר' מוכבא משפט הכת כ"ל את כל השחיבת רמ"ל ההיסטוריה שלנו, לא הפילוסופיה שלה נתקב"ל וז"ל ארוח-חיותם, בנדר אין מחשבים בבחינה כתי שוריים מבחב"ל ה"ק"ו ש"ל העם כל מה שהחזק, אלא שזה הוא שדוא ענין לחוקר ר"ם ופרשטת לו למפכ"ל עתונאים. לגבי ההיסטוריה של זו והודש שום דבר גם אם יחדו על פרטים נוספים על כת זאת, דעין חיה, חילופיותה, נוספת.

אכן, גילוי הרעש הגדול שקם בעולם בעקבות גילוי הכתבים, אשר חרג גם בעולם מגורם של חוקרים, בא בגלל האספקט ה"צדוקי" שבהם. גילוי מעורר לא כוכבא כל הגילויים האפשריים במבטבט שהם באמת חס"ר כפי שבביתם, אינם מעוררים ענין ר' על הכת. אולי בעולם אף יחיד, כאשר אין הם בקידיה ל"ל חזות הגזרות. אולם את ים המלח שקופה למחלילי הגזרות, יש ומדיים למצוא בה מעין אקומות לגזרות, אם מצד הציפיות לגזרה, אם מצד התביעה המוסרית הקצינות, אם מצד שטח קופת כנח ו"ל הגזירה הקדומה, אם מצד שאינה ראינים אף כתב צדית וזאת.

מרג דמיון מה בין אורח החיים שלהם ובין מרג דמיון למשל על יוחנן המסכב, עד כדי כך שבשני הקצוות כבר מצינים חוקרים הטוענים כי שכל מה שמדובר בננויים ההם (שאבא אף אינם בנדר גוונים, במדרגה שספר חוקר, או היכולות, או המקבים הם בנדר "גוונים"), הוא נבואה על בואו של י"ש, או שאומרים שמורת ה"הדק" שכת מרבים להרר עליו קרם בטאה שנה ליוש, וכל מה שמסופר על י"ש אינו אלא חזרה על מה שצויר לעומת הצדק ההוא. בין מה ובין מה מדימים למצוא בכת זאת את חוליות "ב"ינים ביהדותות ובין ה"צדוקיות".

★

תבין מכובד שהתגורר הקדומה, חיה בה מסיני איהת כת, וסינונית של חיים ביהדות נאמליתות בין יניו לרדכי, ופוזיציה לפחות הקום בבית המקדש ולמחנהו. ייתכן, אם כי הסתור לא תומך ר' על המאשר, ולא דא ספר מלמחמת בני אור בנח חוש"ר, כי דא שלא קרוב היה לגזרים הראשונים, ש"ל ע"כ ההקדמה הקצינות במבטבט רבות. חת גויים וציפיות לקומה בהם אף צצם ג"ה ה"י ה"י שלמרג לא היהת ממויות ה"י גזריהם הראשונים.

אבל נניח ששעט מכתב עבר לגזרות קד"מ מה זו אין ספק שיש צדדים יצאו ללחם עם קציני נ"ל ורמא, ואף על פי כי אמרנו שאין קציני ככת בעלת השחיבת ר"ל ההיסטוריה של נ"ל, כאשר היא מ"ל ה"י ס"ר ל"ל בכת גוי, כל שכן שאין גילוי ה"י ס"ר ל"ל בכת שישמה — אם עישה מבשרת לאינאל קצת של גזרות.

בסיום: לחקר המקרא והלשוני ודאי יש חשיבות לכל כת מהמינים האלה הלינו, אם כי לרברים מרשימים לא זכוי אף מהם. לכן ההיסטוריה שלנו אין משקל ר' אצל אותה, בה אשר עיקרה שפרשה מהמינים שוריה שלנו, בין מה ובין מה לא בוא על דרך הסנסאציונית לידן כך שרובבות קוראים עד ר"ם ישמעו לפתע יותר על כת ים המלח כאשר הפרושים, יותר על "מורת ה"הדק" מאשר על ר' עקבא, יותר על מגילת האומה מאשר על ... ספר התהלים.

אף מאז? וכאן כנראה המפתח לעד, "הסיני" צאנוני: העולם ה"צדוקי" מתעניין בכת זו כבית מקדוה ראשית, לא על הכת. אולי כי בעולם אף יחיד, כאשר אין הם בקידיה ל"ל חזות הגזרות. אולם את ים המלח שקופה למחלילי הגזרות, יש ומדיים למצוא בה מעין אקומות לגזרות, אם מצד הציפיות לגזרה, אם מצד התביעה המוסרית הקצינות, אם מצד שטח קופת כנח ו"ל הגזירה הקדומה, אם מצד שאינה ראינים אף כתב צדית וזאת.

★